

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΕΤΟΣ 5ον - ΑΡΙΘΜ. 104

25 ΙΟΥΝΙΟΥ 1974

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ ἐν Σερβίᾳ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐκλέγει νέαν Ἱ. Σύνοδον.....	2
Ἀρχίζει ἡ ἀντιμετώπισις τῶν ἐπειγόντων προβλημάτων τῆς Μονῆς τοῦ Σινᾶ.....	2
"Ὁφείλομεν νά ἐρμηνεύσωμεν τήν Παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας ὑπό τό φῶς τῶν αἰτημάτων καί ἀναγκῶν τῆς σήμερον".....	3
40 ἐφέτος οἱ ἀπόφοιτοί τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ζαγκόρσκ.....	5
Τό 21ον Ὁρθόδοξον Κατηχητικόν Συνέδριον τῆς Ἀμερικῆς πραγματοποιεῖται τόν προσεχῆ Ἰούλιον.....	5
Ἐκυκλοφόρησε τό πρόγραμμα τοῦ "Ἀνωτέρου Ἰνστιτούτου Ὀικουμενιστικῶν Σπουδῶν τῶν Παρισίων" διὰ τό ἔτος 1974-75.....	6
Ἡ προσεχῆς συνέλευσις τῆς ὁμάδος ἐργασίας "Συνάντησις μετὰ τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς".....	7
Περί τοῦ προβλήματος τῆς "κοινῆς εὐχαριστίας".....	7
Ἐπιτροπή τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας ζητεῖ τήν κατάργησιν τοῦ διακονικοῦ βαθμοῦ.....	8
Σύντομα Νέα.....	9
Ὁρθόδοξος Βιβλιογραφία.....	13

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ
ΤΕΛΕΓΡ. ORTHODOXIA-GENÈVE * ΤΕΛ. (022) 58 16 29 * 37, CHEMIN DE CHAMBÉSY, 1292 CHAMBÉSY-GENÈVE, SUISSE

Ἡ "Ἐπίσκεψις" ἐπιδιώκει νά ἐνημερώνη τοὺς ἀναγνώστας τῆς περὶ τῆς ζωῆς τῶν Ἐκκλησιῶν. Δὲν φέρει εὐθύνην διὰ τὰς ἀπόψεις τὰς ἐκφραζομένας εἰς τὰς δημοσιευομένας εἰδήσεις. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευσις τοῦ περιεχομένου τοῦ Δελτίου μέ ἀπλήν ἐνδειξὴν τῆς προελεύσεως.

Η ΕΝ ΣΕΡΒΙΑ, ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΚΛΕΓΕΙ

ΝΕΑΝ Ι. ΣΥΝΟΔΟΝ

Κατά τήν ἑτησίαν αὐτῆς συνέλευσιν (14-20 Μαΐου), ἡ Ἱεραρχία τῆς ἐν Σερβίᾳ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὑπό τήν προεδρίαν τοῦ Πατριάρχου Βελιγραδίου Γερμανοῦ, ἐξέλεξε τέσσαρας Ἱεράρχας ὡς μέλη τῆς νέας Ἱ. Συνόδου διὰ τό ἔτος 1974-75 (Μάϊος 1974 - Μάϊος 1975):

- τόν Μητροπολίτην Μαυροβουνίου καί Παραθαλασσίας Δανιήλ,
- τόν Ἐπίσκοπον Σλαβονίας Αἰμιλιανόν,
- τόν Ἐπίσκοπον Μπανιαλούκας Ἀνδρέαν, καί
- τόν Ἐπίσκοπον Σάμπατς καί Βαλιέβου Ἰωάννην.

Κατά τόν καταστατικόν χάρτην τῆς ἐν Σερβίᾳ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ Ἱ. Σύνοδος, μέ Πρόεδρον πάντοτε τόν Πατριάρχην Βελιγραδίου, ἀποτελεῖ ἕλασσον διοικητικόν σῶμα, λειτουργοῦν ὡς ἐκτελεστικόν ὄργανον τῆς καθόλου Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας ταύτης. Τά μέλη τῆς Ἱ. Συνόδου ἐκλέγονται δι' ἕν ἔτος, δηλ. διὰ τήν περίοδον μεταξύ τῶν Συνεδριάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

ΑΡΧΙΖΕΙ Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΕΙΓΟΝΤΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΣΙΝΑ

"Ἀγωνίζεται νά διατηρηθῆ ἡ πανάρχαια Μονή τοῦ Σινᾶ μέσα στή γενική κρίση πού περνᾶ ἡ μοναστική πολιτεία" ἐδήλωσε προσφάτως κατά τήν διάρκειαν συγκεντρώσεως εἰς τό Πρακτορεῖον Πνευματικῆς Συνεργασίας τῶν Ἀθηνῶν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σινᾶ Δαμιανός. Τά ἐπείγοντα θέματα, τά ὁποῖα πρέπει νά ἀντιμετωπισθοῦν τό συντομώτερον, εἶναι κατά τόν Ἀρχιεπίσκοπον :

- 1) Καλή ἐπάνδρωσις τῆς Μονῆς, κυρίως ἀπό νέους ἐπιστήμονας, πρὸς πλήρωσιν τῶν θέσεων τοῦ ἀρχιεποφύλακος, βιβλιοθηκαρίου, ξεναγοῦ, συντηρητοῦ ἔργων τέχνης καί χειρογράφων, ἀγιογράφου κλπ.
- 2) Ἡ ἀνέγερσις νέων κελλίων ἀνταποκρινομένων πρὸς τὰς σημερινᾶς ἀνάγκας τῆς Μονῆς

- 3) Η ανέγερσις νέου ξενώνος έκτός του περιβόλου της Μονής προς έξυπνρήτησιν περισσοτέρων έπισκεπτών και προσκυνητών
- 4) Συστηματική συντήρησις των φορητών εικόνων, τοιχογραφιών, χειρογράφων και άλλων κειμηλίων
- 5) Η συστηματική όργάνωσις της Ιατρικής περιθάψεως προς τους 1.200 Βεδουΐνους, οι όποιοι είναι έγκατεστημένοι κατά νομάδας περίξ της Μονής και θεωρούνται "άδελφοί" αυτής.

Η "Ίερά Αύτοκρατορική Μονή του Θεοβαδίστου "Όρους Σινά", η όποία είναι αυτόνομος και ανεξάρτητος από πάσης έκκλησιαστικής άρχης, αριθμεΐ σήμερα περί τους 23 μοναχούς. Έχει συνολικώς 12 μετόχια, 3 έν Αίγύπτω και 9 έν τώ έξωτερικώ. Δέχεται 55.000 έπισκέπτας κατ'έτος, έκ των όποίων 30% - 40% είναι έπιστήμονες και άνθρωποι των εχνών. Η Μονή του Σινά προγραμματίζει σήμερα την έκδοσιν "Όδηγοΐ" διά τά διάφορα πολύτιμα κειμήλιά της, άνερχόμενα είς 4.000 περίπου.

**"ΟΦΕΙΛΟΜΕΝ ΝΑ ΕΡΜΗΝΕΥΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΥΠΟ ΤΟ ΦΩΣ ΤΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ
ΑΝΑΓΚΩΝ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ"**

"Μέχρι σήμερα ήσυχολήθημεν υπέρ τό δέον μέ μίαν θεολογίαν της έπαναλήψεως. Όφείλομεν νά έρμηνεύσωμεν την Παράδοσιν της Έκκλησίας υπό τό φώς των αίτημάτων και έπειγουσών άναγκών της σήμερα" έτονίσθη κατά την σύσκεψιν, η όποία έλαβε χώραν από 4ης μέχρις 8ης Ίουνίου είς Βουκουρέστιον μέ συμμετοχήν 25 άντιπροσώπων έκ των κατά τόπους Όρθοδόξων Έκκλησιών. Η σύσκεψις αυτή, η όποία είχεν όργανωθί έκ μέρους της Έπιτροπής "Ίεραποστολής και Ευάγγελισμοΐ" του Παγκοσμίου Συμβουλίου Έκκλησιών, είχεν ως σκοπόν την μελέτην του θέματος "όμολογεΐν τον Χριστόν σήμερα" έξ όρθοδόξου έπόψεως. Η συνάντησις έχαρακτηρίσθη ως "αύθεντική συμβολή" της Όρθοδόξου Έκκλησίας είς την προπαρασκευήν της 5ης Γεν. Συνελεύσεως του Π.Σ.Ε., η όποία θά πραγματοποιηθί είς Jakarta τό 1975.

Εἰς μίαν τῶν εἰσηγήσεων τῆς συσκέψεως ὑπεμιμνήσκειτο, ὅτι ἡ Ἐκκλησία ὑπάρχει ὡς κοινωνία ὁμολογοῦσα τὴν κεντρικὴν θέσιν τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ ὅλῃ δημιουργίᾳ. Ἐτονίζετο ἐπίσης, ὅτι ἡ ὁμολογία αὐτὴ φανερῶνει τὴν ἐν Χριστῷ ἀλήθειαν καὶ ὅτι διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος "βοηθοῦνται οἱ Χριστιανοὶ νὰ ἀπελευθερωθοῦν ἀπὸ τὴν δουλείαν τῶν παθῶν καὶ νὰ καταστοῦν κοινωνοὶ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Τοιουτοτρόπως καλοῦνται ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν πρόοδον. Τοιουτοτρόπως, ἐλέγχθη ἐν τέλει, "εἶπερ ποτέ καὶ ἄλλοτε ζητεῖ ὁ κόσμος ἀπὸ ἡμᾶς νὰ εἴμεθα ὁμολογοῦσα Ἐκκλησία".

Ἄλλ' ἡ ὁμολογία τοῦ Χριστοῦ ὀφείλει ἐπίσης νὰ ἐκφράζεται διὰ μέσου τῆς λειτουργίας, τῆς ὁποίας αἱ μορφαὶ ἐκφράσεως πρέπει νὰ ἀνανεωθοῦν ὑπὸ τῶν κοινοτήτων τῶν πιστῶν, "αἱ ὁποῖαι τυγχάνουν ἐρριζωμένα βιβάτω τὸσον ἐν τῇ ζωῇ Παραδόσει τῆς Ἐκκλησίας, ὅσον καὶ ἐν τῇ συγχρόνῳ ζωῇ."

Τονίζοντες, ὅτι τὸ λειτουργικὸν γεγονός εἶναι καὶ πρέπει νὰ παραμείνη τὸ θεμελιῶδες γνῶρισμα τῆς ζωῆς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, οἱ σύεδροι ἔθιξαν ἐπίσης τὸ πρόβλημα τοῦ εὐαγγελισμοῦ, τῆς μεταδόσεως τοῦ χριστιανικοῦ μηνύματος. Ἡ εὐαγγελικὴ μαρτυρία ἀπευθύνεται κατ' ἀρχὴν πρὸς τοὺς χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι ζοῦν εἰς τὸ περιθώριον τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας των, ἀλλ' ἐπίσης καὶ πρὸς τοὺς οἰκονομικούς, πολιτικούς καὶ κοινωνικούς θεσμούς, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὴν δομὴν τοῦ κόσμου μας. "Ἡ ἐν ὀνόματι τῶν πτωχῶν καὶ καταπιεζομένων μαρτυρία ὑπὲρ τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης εἶναι ἰδιατέρως ἀναγκαία", ὑπεγραμμίσθη εἰς τὴν εἰσήγησιν περὶ τῆς εὐαγγελικῆς μαρτυρίας τῆς Ὁρθοδόξιας σήμερον. "Ἡ κήρυξις τῆς θελήσεως τοῦ Θεοῦ σχετικῶς πρὸς τὰς ἐν μέσῳ ἡμῶν ἀδικίας καὶ ἡ προφητικὴ πρόκλησις εἰς τὰς ἀξίας τοῦ συγχρόνου κόσμου ἀποτελοῦν μέρος τοῦ ἔργου τῆς εὐαγγελικῆς μαρτυρίας".

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρόβλημα τῆς ἐνότητος τῆς ἱεραποστολῆς, οἱ σύεδροι διεπίστωσαν, ὅτι "ἡ ἱεραποστολὴ καὶ ἡ μαρτυρία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν τῷ συγχρόνῳ κόσμῳ ἐζημιώθη διὰ τῆς ἐξασθενήσεως τοῦ αἰσθήματος τῆς ἐνότητος μεταξὺ τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἀυτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, αἱ ὁποῖαι τείνουν νὰ βασιζοῦν τὸν προσανατολισμὸν καὶ τὰς ἐνεργείας των ἐπὶ τοῦ ἐθνικισμοῦ, καταλοίπου "τοῦ ἐκπτώτου

κόσμου". Ἀπεφασίσθη νά ζητηθῆ, ὅπως ἐπέλθῃ συμφωνία μεταξύ ὄλων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν πρὸς θεραπείαν τῆς καταστάσεως ταύτης.

Ἀπαξάπαντες οἱ σύεδροι ἀνεγνώρισαν τὴν σπουδαιότητα τῆς μελέτης τοῦ θέματος τῆς συναντήσεως ταύτης τόσον διὰ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ὅσον καί διὰ τὸ Π.Σ.Ε. Ἐξέφερον κριτικὴν τινα ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ Π.Σ.Ε., τὸ ὁποῖον δέν φαίνεται μαρτυροῦν εὐρύτητα πνεύματος ἐναντι τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Τέλος, ἐτονίσθη, ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία θά ἔπρεπε νά ἐκφράζῃ σαφέστερον τὰς ἀπόψεις της κατὰ τὰ διαφόρους διαχριστιανικὰς συναντήσεις.

40 ΕΦΕΤΟΣ ΟΙ ΑΠΟΦΟΙΤΟΙ ΤΗΣ

ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΖΑΓΚΟΡΣΚ

Εἰς 40 ἀνήλθον ἐφέτος οἱ ἀπόφοιτοι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, ἡ ὁποία στεγάζεται ἐν τῇ παρά τὴν Μόσχαν Μονῇ τοῦ Ζαγκόρσκ. Κατὰ τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς, Ἐπίσκοπον Δημητρώφ Βλαδίμηρον, δέν ἀντιμετωπίζεται πρόβλημα ἐξευρέσεως ὑποψηφίων ἱεροσπουδαστῶν καί ἱερέων. Κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος ἡ Σχολή, ἠναγκάσθη νά ἀπορρίψῃ 150 ἐν τῶν 200 αἰτήσεως νέων ὑποψηφίων ἱεροσπουδαστῶν λόγῳ ἀνεπαρκείας χώρου. Οἱ φοιτῶνες εἰς τὰς 5 συνολικῶς ἱερατικὰς καί θεολογικὰς σχολὰς τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως ἀνέρχονται εἰς 750. Ἐκ τούτων 300 σπουδάζουν εἰς τὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς Μόσχας, ἄλλοι 300 εἰς αὐτὰ τοῦ Λενινγκράντ καί 150 περίπου εἰς τὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν τῆς Ὁδησσοῦ. Ἡ μεγάλη πλειοψηφία τούτων προέρχεται ἐκ τῶν ἀγροτικῶν τάξεων τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ. Ὅλα τὰ θεολογικὰ ἐκπαιδευτήρια, κατὰ τὸν Ἐπίσκοπον Δημητρώφ, συντηροῦνται δι' ἐκουσίων συμβολῶν πιστῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας.

ΤΟ 21ον ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΤΟΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΙΟΥΛΙΟΝ

Τὸ 21ον ἐτήσιον Ὁρθόδοξον Κατηχητικὸν Συνέδριον τῆς Ἀμερικῆς θά λάβῃ χώραν εἰς East Lansing τῆς Πολιτείας τοῦ Michigan ἀπὸ 22ας μέχρι καί 26ης Ἰουλίου. Εἰς τὸ ἐτήσιον τοῦτο συνέδριον, τὸ ὁποῖον πραγματοποιεῖται ὑπὸ τὸ σύνθημα "Μία Ἐκκλησία - Μία Πίστις - Εἷς

Χριστός", θά ἐξετασθῇ τό γενικόν θέμα "ἡ μυστηριακή ζωή καί ὁ ὀρθόδοξος τρόπος ζωῆς". Κατά τήν πενθήμερον ταύτην συνέλευσιν θά τελῆται καθημερινῶς ἡ Θ. Λειτουργία καί αἱ διδόμεναι διαλέξεις θά ἀκολουθοῦνται κατά κανόνα ἀπό σχετικᾶς συζητήσεις καί συνομιλίας. Μεταξύ τῶν ἐπί μέρους θεμάτων, μέ τά ὁποῖα θά ἀσχοληθῇ τό συνέδριον, ἀναφέρονται:

- τά προβλήματα τῆς νεολαίας τά προκύπτοντα ἐκ τῆς ταραχῆς τῆς παρουσίας δεκαετίας
- ἡ Ὁρθόδοξία εἰς τὰς σχέσεις της πρός τήν σύγχρονον κοινωνίαν
- ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καί τά σύγχρονα θρησκευτικά κινήματα
- ἡ Λειτουργία καί ἡ ζωή τοῦ κόσμου
- ἡ ὀρθόδοξος γυνή
- τό ὑπέρτατον Μυστήριον: πρόκλησις διὰ τούς νέους.

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ "ΑΝΩΤΕΡΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ" ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1974-75.

Αἱ παραδόσεις καί τά φροντιστήρια τοῦ "Ἄνωτέρου Ἰνστιτούτου Οἰκουμενιστικῶν Σπουδῶν τῶν Παρισίων" διὰ τό ἔτος 1974-75 θά ἀρχίσουν τήν 14ην Ὀκτωβρίου, ὡς ἀνεκοίνωσεν ἡ Γραμματεία τοῦ Ἰνστιτούτου. Τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων θά προηγηθοῦν συναντήσεις (7-12 Ὀκτωβρίου), κατά τὰς ὁποίας θά δοθῇ εἰς τούς φοιτητάς καί ἀκροατάς ἡ εὐκαιρία νά γνωρίσουν τούς καθηγητάς των καί νά ἔλθουν εἰς ἐπαφήν μέ τήν διαχριστιανικήν πραγματικότητα τῶν Παρισίων. Κατά τό ἀνακοινωθέν πρόγραμμα θά διδάξουν κατά τό ἔτος 1974-75 καί οἱ ἑξῆς Ὁρθόδοξοι :

- ὁ Ἐπίσκοπος Χερσῶνος Πέτρος (L'Huillier): Κοινή μυστηριακή Παράδοσις τῆς Ἀρχαίας Ἐκκλησίας (παραδόσεις).
- ὁ καθηγητής π. Βόρις Βοβρίνσκοϋ: 1) Χριστολογία καί Ἅγιον Πνεῦμα (παραδόσεις) 2) ἡ βίωσις τοῦ Πνεύματος ἐν Ἀνατολῇ καί Δύσει (Φροντιστήριον μετά τοῦ π. Μ.-J. Le Guillou).
- ὁ καθηγητής Olivier Clément : Εἰσαγωγή εἰς τόν βυζαντινόν μυστικισμόν (παραδόσεις).
- ἡ κ. Ἐλισάβεθ Behr-Sigel : Εἰσαγωγή εἰς τό πρόβλημα τῆς σχέσεως Ἐκκλησίας-κόσμου ἐν τῇ συγχρόνῳ ρωσικῇ θρησκευτικῇ σκέψει.

Ἡ ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΟΜΑΔΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

"ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ"

Ἡ 4η συνέλευσις τῆς ομάδος ἐργασίας "Συνάντησις μετὰ τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς" (Paderborn Γερμανίας) θά λάβῃ χώραν εἰς Osnabrück τῆς Δυτ. Γερμανίας ἀπὸ 21ης μέχρι καὶ 23ης Ὀκτωβρίου. Κατὰ τὸ μόλις ἀνακοινωθέν πρόγραμμα τῆς προσεχοῦς συνελεύσεως θά τύχουν διαπραγματεύσεως τὰ ἑξῆς τέσσαρα θέματα:

- 1) "Ἡ πίστις εἰς τὸ μυστήριον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος - ἀντικείμενον διαφωνίας ἢ βάσις ἐνότητος" ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Εὐδοκιάδος Γεωργίου (Wagner), καθηγητοῦ τοῦ Ὀρθόδοξου Θεολογικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Ἁγίου Σεργίου Παρισίων.
- 2) "Ἡ πνευματολογικὴ διάστασις τῆς Εὐχαριστίας κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς Συριακῆς Ἐκκλησίας" ὑπὸ τοῦ Δρος Amanouit Pataq Siman.
- 3) "Ἡ εὐχαριστιακὴ δομὴ τῆς Ἐκκλησίας" ὑπὸ τοῦ Δρος Ἀναστασίου Κάλλη, καὶ
- 4) "Ἐπίκλησις καὶ Ἀλάθητον" ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Mikhail Hayek.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ

"ΚΟΙΝΗΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ"

Κατὰ τὴν λήξιν τῆς προσφάτου συναντήσεως τῆς μικτῆς ομάδος ἐργασίας τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας ἐν Βενετία (27-31 Μαΐου), ὁ π. Πέτρος Duprey, ὑπογραμματεὺς ἐν τῇ Γραμματεία ἐπὶ τῆς Ἐνότητος τῶν Χριστιανῶν τοῦ Βατικανοῦ, ἐδήλωσεν, ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ἐπιδοκιμάσῃ "κοινήν εὐχαριστίαν", ἡ ὁποία θά ἐπραγματοποιεῖτο εἰς ἐπίπεδον πιστῶν καὶ ἡ ὁποία δέν θά προέκυπτεν ἐκ πλήρους συγκαταθέσεως τῶν ἐνδιαφερομένων Ἐκκλησιῶν.

Ἡ Εὐχαριστία λαμβανομένη ἀπὸ κοινοῦ, ὑπεγράμμισεν ὁ π. Duprey, ἀποτελεῖ ἔμπρακτον ὁμολογίαν πίστεως. Σημαίνει πλήρη κοινωνίαν ἐν τῇ

πίστει, ὄχι εἰς ἐπίπεδον ἐπὶ μέρους πιστῶν, ἀλλὰ εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν Ἐκκλησιῶν, εἰς τὰς ὁποίας οἱ πιστοὶ οὗτοι ἀνήκουν. Ἐάν ἡ πλήρης αὕτη κοινωνία ἐν τῇ πίστει δέν ὑπάρχη εἰς τὸ ἐπίπεδον τοῦτο, τότε προβαίνει τις εἰς ἀπατηλὴν χειρονομίαν, ἀνεξαρτήτως τῆς ἐντάσεως τῆς κοινωνίας καὶ τῆς χριστιανικῆς ἐγκαρδιότητος ἡ ὁποία ὑπάρχει μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων πιστῶν. Ἐνεργεῖ τις "ὡσάν" νά ὑφίστατο ἡ πλήρης κοινωνία, ἐνῶ εἰς τὴν πραγματικότητα δέν ὑπάρχει. Εἰς τὸν οἰκουμενισμόν δέν ἐπιτρέπεται νά ἐνεργῇ τις βάσει τῶν "ὡσάν"... "Εἶναι βεβαίως θλιβερόν", ἐσυνέχισεν ὁ π. Dyrrey, "ὅτι ἡ ἐμπειρία αὕτη δέν ἔμπορεῖ ἀκόμη νά εὔρη τὴν διέξοδόν της, ἡ ὁποία συνίσταται εἰς τὴν ἀπὸ κοινοῦ συμμετοχὴν εἰς τὴν Εὐχαριστίαν" ἀλλὰ δέν θεραπεύει τις μίαν ἀσθένειαν, δίδων μορφίνην ὡς προσωρινόν παυσίπονον, χωρὶς νά μεριμνήσῃ περὶ τῆς ἐξαλείψεως τῶν αἰτίων τοῦ κακοῦ."

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΖΗΤΕΙ

ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΝ ΤΟΥ ΔΙΑΚΟΝΙΚΟΥ ΒΑΘΜΟΥ

Ἐπιτροπὴ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀνατεθῆ ἡ ἐξέτασις διαφόρων προβλημάτων περὶ ἱερωσύνης, προέτεινε τὴν κατάργησιν τοῦ διακονικοῦ βαθμοῦ, "ἐφόσον οὗτος δέν εἶναι παρά τυπικὸς σταθμὸς πρό τῆς εἰς πρεσβύτερον χειροτονίας". Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἔρχεται οὕτως εἰς ἀντίθεσιν πρὸς ἀπόφασιν τοῦ Συνεδρίου τοῦ Λάμπεθ τοῦ 1968, εἰς τὴν ὁποίαν ἐζητεῖτο, ὅπως ὁ διακονικὸς βαθμὸς, "ὡς ὑπόργημα διακονίας", τύχη ἐπανεντιμῆσεως. Κατὰ τὴν ὡς ἄνω Ἐπιτροπὴν ὁ διακονικὸς βαθμὸς "θά ἠδύνατο νά ἀμαυρώσῃ τὸν ρόλον τῆς διακονίας, ὁ ὁποῖος εἶναι ρόλος ὁλοκλήρου τῆς Ἐκκλησίας" ἀντὶ νά ἀποτελῆ ἐλατῆριον παρορμήσεως, ἀποβαίνει δικαιολογία ἀποστρατεύσεως τοῦ χριστιανικοῦ λαοῦ καὶ ἀφήνει τὸ ἐπιτελεστέον ἔργον εἰς ἄλλους".

Εἰς περίπτωσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία υἱοθετήσῃ τὸ μέτρον τῆς καταργήσεως τοῦ διακονικοῦ βαθμοῦ, θά τεθῆ αὐτομάτως ἐν ἀκόμῃ σοβαρὸν ἐμπόδιον εἰς τὰς ὑπὲρ τῆς ἐνότητος προσπάθειας τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου. Ὡς σχολιάζεται πάντως, αἱ πιθανότητες διὰ

τὴν ἐπιδοκιμασίαν τῶν συστάσεων τῆς ὡς ἄνω συμβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐκ μέρους τῆς ἐπισήμου Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ἐλάχισται.

ΣΥΝΤΟΜΑ ΝΕΑ

Ἡ ἀπήχησης τῆς Πασχάλιου Ἀποδείξεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου εἰς τὴν ἐν Σερβίᾳ Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

Ἐν τῇ προσπάθειά της πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν πιστῶν ἐπὶ συγχρόνων γεγονότων καὶ ἐξελίξεων ἐν τῷ ὀρθόδοξῳ κόσμῳ, ἡ "Pravoslavnye" ("Ὀρθοδοξία"), ἐπίσημον ὄργανον τῆς ἐν Σερβίᾳ Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας, ἐδημοσίευσε πρὸ τινος τὴν Πασχάλιον Ἀπόδειξιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Δημητρίου. Ἡ "Pravoslavnye", ἐκδιδομένη κατὰ δεκαπενθήμερον, κυκλοφορεῖ σήμερον εἰς 28.000 ἀντίτυπα ἐν Γιουγκοσλαβίᾳ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ.

Ὡς γνωστόν, ἡ Πασχάλιος Ἀπόδειξις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, δημοσιευθεῖσα ὀλόκληρως ἢ κατ'ἀποσπάσματα εἰς τὸν θρησκευτικόν καὶ μὴ τύπον, ἔτυχεν ἰδιαιτέρως εὐμενοῦς ὑποδοχῆς καὶ ἀγαθῶν σχολίων εἰς τοὺς ὀρθόδοξους, διαχριστιανικούς καὶ διεθνεῖς κύκλους τῆς Ἀμερικῆς, Εὐρώπης καὶ Μέσης Ἀνατολῆς.

Πληρεστέρα ὀρθόδοξος συμμετοχὴ εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Εὐρώπης.

Ὡς "θετικά καὶ ἐνθαρρυντικά" ἐχαρακτηρίσθησαν αἱ συνομιλῖαι, τὰς ὁποίας ὁ πᾶστωρ Glen Garfield Williams, γενικός γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Εὐρώπης, εἶχε κατὰ τὴν πρόσφατόν του ἐπίσκεψιν εἰς Φανάριον. Αἱ συνομιλῖαι διεξήχθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀκροάσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ πᾶστωρ Williams ἔγινε δεκτός τὴν 4ην Ἰουνίου ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Δημητρίου, καὶ ἀνεφέρθησαν εἰς τὴν εἰδικὴν συμμετοχὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς τὸ ἄνω-τέρω Συμβούλιον. Αἱ συζητήσεις αὗται ἐπραγματοποιήθησαν ἐν ὄψει τῆς προσεχοῦς γενικῆς συνελεύσεως τοῦ ὡς ἄνω Συμβουλίου (Nyhorg VII) τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον (βλ. Ἐπίσκεψις, Ἄρ. 103).

Ὁ Ἐπίσκοπος Ἀδόλφος Wischmann εἰς Φανάριον.

Ὁ Ἐπίσκοπος Ἀδόλφος Wischmann, Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων τῆς ἐν Γερμανίᾳ Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας καὶ Μ. Εὐεργέτης τοῦ ἐν Chambésy Γενεύης Ὀρθόδοξου Κέντρου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἔγινε τὴν 3ην Ἰουνίου δεκτός ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Δημητρίου. Ἡ εἰς Φανάριον ἐπίσκεψις τοῦ Δρος Wischmann ἐπραγματοποιήθη ἐπὶ τῇ λόγῳ ἡλικίας ἀποχωρήσει αὐτοῦ ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ Προέδρου τῆς ὡς ἄνω ἐπιτροπῆς τῆς Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας

έν Γερμανία. Ὡς ἀνεκοινώθη, κατά τήν δοθεῖσαν ὑπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἀκρόασιν ἀντηλλάγησαν ἀπόψεις ὡς πρός τὰς προσφάτους ἐπαφάς μεταξύ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί τῆς έν Γερμανία Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας.

Ὁμάς 20 Ὀρθοδόξων καί Ρωμαιοκαθολικῶν Θεολόγων καταδικάζει τὰς ἀμβλώσεις.

Εἰς συνάντησιν Ὀρθοδόξων καί Ρωμαιοκαθολικῶν Θεολόγων ἀπεδοκιμάσθη ὁμοφώνως ἡ ὑπέρ τῶν ἀμβλώσεων ἀπόφασις τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς (Ἰανουάριος 1973), ὡς μή ἀναγνωρίζουσα "τά δικαιώματα τῶν ἀγεννήτων".

Εἰς κοινοποιηθεῖσαν δήλωσιν τῆς ὁμάδος ταύτης τῶν Ὀρθοδόξων καί Ρωμαιοκαθολικῶν Θεολόγων, ἐτονίζετο, ὅτι ἡ μέριμνά της ὑπέρ τῶν ἀγεννήτων ἀποτελεῖ μέρος γενικωτέρας μερίμνης ὑπέρ τοῦ "ἀπαρβιάστου τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ὑφ' ὅλας της τὰς μορφάς". Ἡ έν λόγῳ συνάντησις ἔλαβεν χώραν τήν 23ην καί 24ην Μαΐου ὑπό τήν προεδρίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Ἰακώβου καί τοῦ Ρωμαιοκαθολικοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Οὐασιγκτῶνος William Baum. Πρόκειται περί τῆς ἐνάτης συναντήσεως τοῦ έν Ἀμερικῇ Ὀρθοδοξο-ρωμαιοκαθολικοῦ Συμβουλίου, τό ὁποῖον ἰδρύθη τό 1966.

Ἡ Ἱεραρχία τῆς έν Σερβία Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐκλέγει νέον Ἐπίσκοπον.

Κατά τήν τελευταίαν αὐτῆς συνέλευσιν (14-20 Μαΐου) ἡ Ἱεραρχία τῆς έν Σερβία Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐξέλεξεν Ἐπίσκοπον Μοραβείας τόν Ἱερομόναχον Εἰρηναῖον Γαβριήλοβιτς, μέχρι τοῦδε Διευθυντήν τῆς έν Πρεζρένη Ἱερατικῆς Σχολῆς "Ἁγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος". Ὁ νέος Ἐπίσκοπος γεννηθεῖς τό 1930 ἐσπούδασεν εἰς τὰς Θεολογικάς Σχολάς Βελιγραδίου καί Ἀθηνῶν. Διετέλεσε καθηγητής έν τῇ Ἱερατικῇ Σχολῇ τῆς Πρεζρένης, διευθυντής τῆς παρά τήν περίφημον Μονήν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου τοῦ Οστρογ Μοναστικῆς Σχολῆς καί τέλος Διευθυντής τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Πρεζρένης. Εἰς τόν νεοεκλεγέντα θά ἀνατεθοῦν καθήκοντα Βοηθοῦ Ἐπισκόπου εἰς τήν Ἀρχιεπισκοπήν Βελιγραδίου καί Καρλοβικίου.

129 νέα ἐγγραφαί εἰς τὰς Ἱερατικάς Σχολάς τῆς έν Σερβία Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς έν Σερβία Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἤρχισε κατ' αὐτάς νά δέχεται αἰτήσεις ἐγγραφῆς εἰς τὰς έν Γιουγκοσλαβία τέσσαρας Ἱερατικάς της Σχολάς διά τό σχολικόν ἔτος 1974-75. Ὡς ἀνεκοινώθη, αἱ θέσεις διά πρωτοετεῖς εἰς τὰς Ἱερατικάς ταύτας Σχολάς ἀνέρχονται συνολικῶς εἰς 129:32 εἰς τήν Ἱερατικὴν Σχολήν "Ἁγιος Σάββας" τοῦ Βελιγραδίου, 33 εἰς τήν Ἱερατικὴν Σχολήν "Ἁγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος

Πρεζμένης , 32 εἰς τὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν "Ἅγιος Ἀρσένιος" τοῦ Sremski-Karlovtsi καὶ 32 εἰς τὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν τῆς Μονῆς Krka (Δαλματία). Αἱ ὡς ἄνω Ἱερατικαὶ Σχολαί, ἔχουσαι πενταετές πρόγραμμα, ἀριθμοῦν σήμερον 500 ἱεροσπουδαστάς συνολικῶς. Ἐκτός τῶν ἐκπαιδευτικῶν τούτων ἰδρυμάτων ἡ ἐν Σερβίᾳ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία διατηρεῖ καὶ θεολογικὴν Σχολὴν ἐν Βελιγραδίῳ μέ 12 καθηγητάς καὶ 120 φοιτήτας.

Ἐκθέσεις βυζαντινῆς καὶ συγχρόνου θρησκευτικῆς τέχνης.

ὑπό τὴν αἰγίδα τῆς Μητροπόλεως Βελγίου καὶ Ὀλλανδίας ἐνεκαινιάσθη τὴν 15ην Ἰουνίου εἰς τὸ Μουσεῖον Πόρτ-Λουῖζ τῶν Βρυξελλῶν ἡ ἐκθεσις τῆς γλυπτρίας Εἰρήνης Πραμαντιώτη-Χαριάτη. Ἡ ἐκθεσις αὕτη, ἡ ὁποία πραγματοποιεῖται ἐπὶ τῆ συμπληρώσει διετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρου, ἐκτός τοῦ πορτραίτου τοῦ ἀειμνήστου περιλαμβάνει καὶ 21 γλυπτὰ ἐπὶ θρησκευτικῶν θεμάτων.

Ἐπίσης τὴν 7ην Ἰουνίου, ὑπό τὸ σύνθημα "Βενετία καὶ Βυζάντιον", ἐνεκαινιάσθη ἐκθεσις ἐν τῇ νήσῳ San Maggiore τῆς Βενετίας. Ἡ ἐκθεσις αὕτη παρουσιάζει ἔργα ἀφιερωμένα εἰς τὴν βυζαντινὴν τέχνην.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Βραχυγραφία

Ort	= Ortodoxia, Βουκουρέστιον
Mitr Banat	= Mitropolia Banatului, Timișoara
Mitr Olt	= Mitropolia Olteniei, Craiova
POC	= Proche-Orient Chrétien, Ἱεροσόλυμα
SDO	= Stimme der Orthodoxie, Βερολίνον
Teol Pogl	= Teološki Pogledy, Βελιγράδιον

- 434.- AFANASSIEFF (Νικ., Πρωτοπρ.): Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (μετάφρασις Νικολάου Ἰωαννίδη), Θεσσαλονίκη 1973, ἀνάτυπον ἐκ τοῦ περ. "Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς" 56(1973) 185-195.
- 435.- ARGENTI (Cyrille, Père): Sacerdoce du Peuple chrétien et Sacerdoce ministériel. "Présence Orthodoxe" 25(1974)8-31.
- 436.- ATHANASE D'ALEXANDRIE : Sur l'Incarnation du Verbe. Introduction, texte critique, traduction, notes et index, par Charles KANNENGIESSER. Sources Chrétiennes N° 199. Paris: Cerf, 1973, 484 pp.
- 437.- BALAȘA (D.): Δύο ἀκόμη ἀνέκδοτα δίπτυχα τοῦ ἱ. ναοῦ Ἁγ. Γεωργίου Ρημνίκου. Mitr Olt 7-8(1973)616-623 (ρουμανιστί).
- 438.- BARBULESCU (Lavrentiu): Τό πρόβλημα τῆς συνυπευθυνότητος ἐν ταῖς χριστιανικαῖς Ἐκκλησίαις τῆς σήμερον. Ort 4(1973)613-620 (ρουμανιστί).
- 439.- BASARAB (Mircea, ἱεροδ.): Ἡ Ἁγία Γραφή ἐξ ἐπόψεως ὁρθόδοξου. Mitr Banat 7-9(1973)377-386 (ρουμανιστί).
- 440.- BEHR-SIGEL (Elisabeth): Tikhon de Zadonsk. "Contacts" 85(1974)35-65.
- 441.- BELEWZEW (J., Erzpr.): Patriarch Sergius und sein Beitrag zum interconfessionellen Gespräch mit Altkatholiken und Anglikanern. SDO 4(1974)53-64.
- 442.- BOUWEN (Frans): Visite d'une délégation romaine au patriarcat oecuménique. POC XXIV, 1(1974)58-67.
- 443.- BRIA (Ion): Ἡ περί Ἐκκλησίας ρωματοκαθολική διδασκαλία κατὰ τὴν δήλωσιν "Mysterium Ecclesiae". Ort 4(1973) 603-612 (ρουμανιστί).
- 444.- BRIA (Ion): Living in the One Tradition. "The Ecumenical Review" (WCC, Geneva) XXVI, 2(1974)224-233.
- 445.- CLEMENT (Olivier): Byzance et l'Occident - quelques remarques. "Contacts" 85(1974)23-30 (πρβλ. Ph. SHERRARD, Death and the Human Image, "Diakonia" IX, 1(1974)63-77, ὡς καὶ ἀναθεώρησιν βιβλίου τοῦ Χρ. ΓΙΑΝΝΑΡΑ, "Présence Orthodoxe" 25(1974)62-64).
- 446.- CLEMENT (Olivier): From France: the Orthodoxe Stand on Abortion. "Diakonia" IX, 1(1974)78-82.

- 447.- COMAN (Ioan G.): Ἡ ἐνότης τῆς ἀνθρωπότητος κατὰ τὸν ἱερόν Χρυσόστομον. *Mitr Olt* 7-8(1973)559-570 (ρουμανιστί).
- 448.- CONSTANTINESCU (Alexandru): Ὁ Andrei Şaguna ὡς κανονιστής. *Mitr Banat* 7-9(1973)435-441 (ρουμανιστί).
- 449.- COSMAS INDOCOPLEUSTÈS : Topographie chrétienne III. Livres VI à XII. Sources Chrésiennes N° 197. Introduction, texte critique, illustration, traduction et notes par Wanda WOLSKA-CONUS. Paris: Cerf, 1973, 504 pp., 31 dessins.
- 450.- ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ (Παναγιώτου Χ.): Ἡ ἐν Κύπρῳ ἐκκλησιαστικὴ κρίσις ἀπὸ εἰρηνοποιῶ σκοπιᾶς θεωρουμένη. Λευκωσία 1974, 21 σσ.
- 451.- ΔΡΟΥΛΙΑ (Ἰωάννου Δ.): Ἡ χριστιανικὴ πασχάλιος κοινὴ μαρτυρία καὶ ὁ Πατριάρχης τῆς καταλλαγῆς τῶν Χριστιανῶν. Ἀθήναι 1972, ἀνάτ. ἐκ τοῦ περ. "Ἐκκλησία", 14 σσ.
- 452.- ERNI (Raymund) - PAPANDEOU (Damaskinos): Eucharistiegemeinschaft. Der Standpunkt der Orthodoxie. Freiburg (Schweiz): Kanisius Verlag, 1974, 99 S.
- 453.- EVDOKIMOV (Paul): Cristo nel pensiero russo. Roma: Città Nuova Editrice, 1974, 244 pp.
- 454.- FLOROVSKY (Georges, Fr.): The Concept of Creation in Saint Athanasius. *Teol. Pogl* 4(1973)243-260 (σερβιστί μετὰ περιλήψεως ἀγγλιστί).
- 455.- ΓΑΖΗ (Κωνστ. Ν., Πρωτοπρ.): Ὅσια Κασσιανή. Ἡ ζωὴ καὶ τὸ ὑμνογραφικόν ἔργον τῆς μεγάλης καὶ τόσον παρεξηγημένης ὑμνωδοῦ τοῦ Χριστιανικοῦ Βυζαντίου. Θεσσαλονίκη: "Ὁρθόδοξος Κυψέλη", 1974, 91 σσ.
- 456.- ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΛΑΜΑ : Πρὸς τὴν σεμνοτάτην ἐν μοναζούσαις Εὐνήν. Εἰσαγωγή - Μετάφρασις ὑπὸ Μοναχοῦ Θεοκλήτου Διονυσιάτου. Θεσσαλονίκη: "Ὁρθ. Κυψέλη", 1974, 76 σσ.
- 457.- HARAKAS (Stanley S.): Greek Orthodox Ethics and Western Ethics. Reprinted from the *Journal of Ecumenical Studies*, vol. 10, N° 4(1973)728-751.
- 458.- HARAKAS (Stanley): The Role of the Theotokos in Christian Life. "Conversations" (New York), Jan. 1974, pp.1-13.
- 459.- JEAN CHRYSOSTOME : Sur la vaine gloire et l'éducation des enfants. Introduction, texte critique, traduction et notes par Anne-Marie MALINGREY. Sources Chrésiennes N° 188. Paris: Cerf, 1972, 308 pp.
- 460.- ΚΑΡΟΥΣΟΥ (Καλλινίκου Ι., Ἀρχιμ.): Οἱ καρποὶ τοῦ Πνεύματος. Ἀθήναι: "Ἡ Χρυσόπηγὴ", 1974, 234 σσ.
- 461.- ΚΝΥΑΖΕΒ (Α., Archpriest): The Prophets, Part III. *Teol Pogl* 4(1973)309-325 (σερβιστί μετὰ περιλήψεως ἀγγλιστί).
- 462.- ΚΟΝΙΔΑΡΙΣ (Gerasimos I.): The Oecumenical Patriarchate in the Orthodox Church. *Balkan Studies* (Θεσσαλονίκη) 14, 2 (1973)331-351 (ἀγγλιστί). (Βιβλιοκρισία τοῦ βιβλίου τοῦ

Μητροπολίτου Σάρδεων Μαξίμου, τῶ Οἰκουμενικῶν Πατριαρχεῖον ἐν τῇ Ὁρθοδόξῃ Ἐκκλησίᾳ, Θεσσαλονίκη 1972.)

- 463.- LAUDAT (I.D.): Ὁ Εὐθύμιος Τυρνόβου καί ἡ σλαβορουμανική γραμματεία. *Mitr Banat* 7-9(1973)421-434 (ρουμανιστί).
- 464.- LEE (Richard D., Rev.): *Epiclesis and Ecumenical Dialogue*. "Diakonia" IX, 1(1974)56-62.
- 465.- LUSSEAUD (Goerges, Père): *Tradition conciliaire de la première Eglise orthodoxe des Gaules*. "Présence Orthodoxe" 25(1974)36-52.
- 466.- MALONEY (George A., s.j.): *Mary and the Church as seen by the Early Fathers*. "Diakonia" IX, 1(1974)6-19.
- 467.- MARINOS (Anastase): *Le contrôle des actes des autorités ecclésiastiques par le Conseil d'Etat en Grèce*. "Conscience et Liberté" (Βέρνης) 7(1974)36-42.
- 468.- ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ (Ἠλία, Ἀρχιμ.): *Αὐτοσυνειδησία καί χρέος τῆς Ὁρθοδόξου Θεολογίας*. Ἀθήναι 1974, ἀνάτ. ἐκ τοῦ περ. "Ἐκκλησία", 21 σσ.
- 469.- MILIN (Lazar): *The Holy Spirit - The Third Person of the Holy Trinity*. *Teol Pogl* 4(1973)287-299 (σερβιστί μετά περιλήψεως ἀγγλιστί).
- 470.- ΜΙΤΣΙΔΟΥ (Ἀνδρέου Ν.): *Αἱ κατά καιρούς γενομένηι καθαιρέσεις Ἀρχιεπισκόπων καί Ἐπισκόπων τῆς Κύπρου*. Λευκωσία 1973, 31 σσ.
- 471.- ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ (Ν.): *Ἐκκλησίες τοῦ Νομοῦ Πέλλης*. Θεσσαλονίκη: Ἐταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν, ἄρ. 139, 1973, 106 σσ. + 328 πίν.
- 472.- NASRALLAH (J., Mgr): *Siméon II Ibn Abū Chaïba - patriarche melchite d'Antioche excommunié par Rome, rejeté par Constantinople (avant 1206 - après 1235)*. *POC XXIV*, 1(1974) 34-43.
- 473.- NEAMȚU (M.): *Σχόλια τῶν ἁγίων Πατέρων εἰς τό Πάτερ ἡμῶν*. *Mitr Olt* 7-8(1973)571-5 (ρουμανιστί).
- 474.- NENCIU (Gheorghe): *Les cultes en Roumanie*. "Conscience et Liberté" 7(1974)19-23.
- 475.- ΝΙΚΟΛΑΟΥ (Μητροπ. Χαλκίδος): *Ἡ ἐνότης ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καί δὴ μεταξύ τῶν φορέων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας*. (Εἰσήγησις ἐνώπιον τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, Νοέμβριος 1972). Ἀθήναι 1974, 44 σσ.
- 476.- ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗ (Χριστοδοῦλου Κ. Ἀρχιμ.): *Συνθήματα ἀπό τόν ἱερόν Ψαλτήρα*. Ἀθήναι: "Ἡ Χρυσόπηγή", 1974, 173 σσ.
- 477.- PARYS (M. van): *L'Accès à l'Orient monastique chez saint Benoît*. "Irénikon" XLVII, 1(1974)48-58 (μετά περιλήψεως ἀγγλιστί).
- 478.- ΠΟΠΟΒΙΤΣ (Ἰουστίνου, Ἀρχιμ.): *Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καί ὁ Οἰκουμενισμός*. Θεσσαλονίκη: "Ὁρθ. Κυψέλη", 1974, 262 σσ.

- 479.- SAMAHA (John, S.M.): Links and Chinks in Eastern Church Unity. "Diakonia" IX, 1(1974)87-94.
- 480.- SHENOUDA III (S.S. Amba): En vue de l'unité (sermon prononcé le 25 janvier 1974). POC XXIV, 1(1974)44-50.
- 481.- STAHNKE (Joachim): Reiseskizzen und Impressionen einer Pilgerfahrt in die Russische Orthodoxe Kirche. SDO 4(1974) 34-41.
- 482.- SYMEON LE NOUVEAU THEOLOGIEN : Hymnes (41-58). Tome III. Texte critique et index par Johannes KODER, traduction et notes par Joseph PARAMELLE, S.J. et Louis NEYRAND, S.J. Sources Chrétiennes N° 196. Paris: Cerf, 1973, 402 pp.
- 483.- TACHIAOS (Antonios-Emilios): L'oeuvre littéraire de Cyrille et de Méthode d'après Constantin Kostenecki. Balkan Studies 14, 2(1973)293-302 (γαλλιστί).
- 484.- TAFT (Robert, s.j.): Evolution historique de la liturgie de saint Jean Chrysostome. POC XXIV, 1(1974)3-33.
- 485.- TARAZI (Nadim): Ὁ Ἰησοῦς Χριστός καί ὁ Μωσαϊκός Νόμος, ἡ αἰ μεταξὺ χριστιανισμοῦ καί μωσαϊσμοῦ σχέσεις, κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον (κεφ. ε'). Ort 10(1973)621-8 (ρουμανιστί).
- 486.- VASILE (Ἐπισκόπου Ὁραδέας): Αἱ ὑπὲρ τῶν Ἀρχῶν τοῦ Κράτους δεήσεις ἐν τῇ χριστιανικῇ λειτουργίᾳ. 7-9(1973)393-414 (ρουμανιστί).
- 487.- ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ (Γοντικῆκη , Ἀρχιμ. Καθηγουμένου τῆς Ι.Μ. Σταυρονικήτα) : Εἰσοδικόν. Στοιχεῖα λειτουργικῆς βιώσεως τοῦ μυστηρίου τῆς ἐνότητος μέσα στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Ι.Μ. Σταυρονικήτα, Ἅγιον Ὄρος, 1974.
- 488.- WEITZMANN (Kurt): Illustrated manuscripts at St. Catherine's monastery on Mount Sinai. Collegeville (Minnesota): St. John's University, 1973, 34 pp.
- 489.- ΕΥΓΓΟΠΟΥΛΟΥ (Α.): Αἱ Τοιχογραφίαι τοῦ Καθολικοῦ τῆς Μονῆς Προδρόμου παρὰ τὰς Σέρρας. Ἐταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν ἄρ. 136, Θεσσαλονίκη 1973, 96 σελ., 80 πίν., 5 χάρται.
- 490.- YEVTICH (Athanasye, Hieromonk): St. Athanasius the Great and the Council of Alexandria in 362. Teol Pogl 4(1973) 261-285 (σερβιστί μετά περιλήψεως ἀγγλιστί).
- 491.- La chaîne palestinienne sur le Psaume 118 (Origène, Eusèbe, Didyme, Apollinaire, Athanase, Théodoret), 2 tomes. Introduction, texte grec critique et traduction: Marguerite HARL et Gilles DORIVAL. Sources Chrétiennes N°S 189 et 190. Paris: Cerf, 1972, 861 pp.
- 492.- Resümee des VI. theologischen Gesprächs deutscher evangelischer und russischer orthodoxer Theologen. SDO 4(1974) 34-41.